

5 สก๊อปแนวหน้า

**'บ้านาญแห่งชาติ' ดูแลสูงวัย
(จบ) เก็บภาษีแบบไหนรับได้?**

'บ้านาญแห่งชาติ' ดูแลสูงวัย (จบ) เก็บภาษีแบบไหนรับได้?

ยังคงอยู่กับรายงานผลการศึกษาโครงการวิจัย “การวิเคราะห์ช่องว่างทางการคลัง แหล่งรายได้ และความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์ การเมืองของการจัดตั้งระบบบ้านาญแห่งชาติ โดยคำนึงถึงผลกระทบของ COVID-19 ที่มีต่อผู้สูงอายุ” ซึ่งจัดทำโดย ศูนย์วิจัยความเหลื่อมล้ำและนโยบายสังคม คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถดูรายงานได้ที่ <https://drive.google.com/drive/folders/1SLH79viRq6fQw4o6g6LDh3L2W7Rzi890>

หลังจากตอนที่แล้ว (หน้า 5 ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 30 มี.ค. 2566) ว่าด้วยเรื่องความจำเป็นของการมีระบบบ้านาญแห่งชาติของผู้สูงอายุในประเทศไทย รวมถึงมุมมองจากหลายภาคส่วน ทั้งฝ่ายการเมือง ข้าราชการ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ว่าระบบดังกล่าวควรมีลักษณะอย่างไร ส่วนฉบับนี้จะว่าด้วยข้อเสนอเรื่อง “แหล่งรายได้” ที่จะนำมาใช้ขับเคลื่อนระบบบ้านาญแห่งชาติให้เกิดขึ้น ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย

“การปฏิรูประบบงบประมาณ” มีข้อเสนอ 1.จัดหมวดหมู่งบประมาณใหม่และลดรายจ่ายที่ไม่ก่อให้เกิดผลิตภาพ เช่น รวบรวมงบด้านสวัสดิการที่กระจัดกระจายมาจัดสรรใหม่ในรูปแบบสวัสดิการขั้นพื้นฐาน ปรับลดรายจ่ายด้านกลาโหมและการป้องกัน

ประเทศ เพิ่มงบลงทุนด้านการพัฒนาทุนมนุษย์ 2.เพิ่มบทบาทสำนักงานประมาณของรัฐบาล (PBO) เพื่อถ่วงดุลอำนาจกับสำนักงานประมาณของฝ่ายบริหาร จัดสรรให้มีงบประมาณทางเลือก (Alternative Budget)

เปิดช่องทางให้มีการสำรวจเสียงสะท้อนของประชาชนว่าต้องการให้จัดสรรงบประมาณในรูปแบบใด และ 3.จัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม ออกแบบโครงสร้างระบบงบประมาณโดยกันเงินส่วนหนึ่งให้ประชาชนมีส่วนในการใช้เงินโดยตรง ในระยะเริ่มต้นอาจเริ่มทำแบบ Sandbox กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เพราะมีขนาดไม่ใหญ่มาก และสามารถสะท้อนเสียงประชาชนได้ทั่วถึงกับ “การขยายฐานภาษี” ซึ่งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างในผลการศึกษาฯ พบ 3 อันดับแรก “ภาษีธุรกรรม (Financial Transaction Tax หรือ Capital Gains Tax)” เช่น

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,600

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: เสาร์ 1 เมษายน 2566

ปีที่: 44

ฉบับที่: 15310

Col.Inch: 116.99 Ad Value: 187,184

หน้า: 1 (ล่างซ้าย), 5

PRValue (x3): 561,552

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: สก๊อปแนวหน้า: 'บ้านาญแห่งชาติ' ดูแลสูงวัย (จบ) เก็บภาษีแบบไหนรับได้?

จากการซื้อ-ขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ เป็นภาษีที่กลุ่มตัวอย่าง สำนับสนุนให้เก็บมากที่สุด เพราะทำได้ง่ายและกฎหมายที่มี อยู่ก็รองรับ แต่ก็ยังมีข้อกังวลเรื่องการทำให้ตลาดหุ้น รวมถึงอาจมีการโยกย้ายเงินไปลงทุนในแหล่งที่มีผลตอบแทนสูง

รองลงมาคือ “ภาษีเงินได้” และไม่มีข้อกังวล โดยในกลุ่ม นิติบุคคล เช่น ลดสิทธิประโยชน์ภาษี BOI ปรับปรุงสิทธิประโยชน์ การหักค่าใช้จ่ายที่กำกวมซ้ำซ้อน ลดแรงจูงใจในการวางแผนภาษี ของกลุ่มทุน ส่วนกลุ่มบุคคลธรรมดา เช่น สำนับสนุนให้ผู้มีรายได้ ทุกคนต้องยื่นแบบภาษี (จากปัจจุบันที่มักจะยื่นกันเฉพาะผู้มีรายได้ ถึงเกณฑ์ต้องเสียภาษี) โดยใช้แนวคิด Negative Income Tax (รัฐจ่ายเงินให้สำหรับคนมีงานทำแต่มีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์เสียภาษี) มาสร้างแรงจูงใจกับคนรายได้ต่ำยื่นแบบภาษี เพิ่มค่าลดหย่อน ส่วนตัวและครอบครัว ลดค่าลดหย่อนการออมและการลงทุน

อันดับ 3 คือ “การขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)” ด้วย เหตุผล เช่น อำนวยรายได้ให้รัฐเต็มเม็ดเต็มหน่วย มีโครงสร้าง การจัดเก็บไม่ซับซ้อน อีกทั้งปัจจุบันไทยยังเก็บภาษีนี้ในระดับต่ำ รวมถึงท้องถิ่นก็จะได้รับส่วนแบ่งรายได้ที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมี ข้อกังวล เช่น สร้างความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้ที่อยู่ในและนอกระบบ ภาษี เพิ่มภาระให้ประชาชนหากเป็นช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ และไม่มี กลไกชดเชยผู้มีรายได้ต่ำที่ได้รับผลกระทบ

อนึ่ง มีการพูดถึง “การเก็บภาษีที่ระบุวัตถุประสงค์ ของการเก็บและใช้ภาษีส่วนนั้นเป็นการเฉพาะ (Earmarked Tax)” เช่น หากขึ้น VAT จากในปัจจุบันที่เก็บอยู่ร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 8-10 ในส่วนร้อยละ 1-3 ที่เก็บเพิ่มนั้นระบุว่าให้นำ เม็ดเงินที่ได้ไปอุดหนุนรายจ่ายด้านสวัสดิการของประชาชน หรือใส่ในบัญชีเงินออมชราภาพส่วนบุคคล แต่ก็มีข้อท้วงติงว่า บิดเบือนหลักการจัดสรรงบประมาณที่ดี ขาดความยืดหยุ่น และ อาจส่งผลต่อวินัยการคลังในระยะยาว

ในช่วงท้ายยังมีการเสวนา “ระบบบ้านาญแห่งชาติเพื่อ ความเป็นธรรมและยั่งยืน สู่นโยบายพรรคการเมืองด้านระบบ ความคุ้มครองทางสังคมในผู้สูงอายุ” โดย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อดีตนายกรัฐมนตรี และอดีตนายกรัฐมนตรีพรรคประชาธิปัตย์ ให้ ความเห็นว่า หากจะทำเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องดำเนินการแบบ Earmarked จึงจะเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ ซึ่งที่ผ่านมาก็เป็น คนหนึ่งที่คัดค้านการออกกฎหมายวินัยการเงินการคลังที่ห้ามทำ Earmarked Tax

ด้วยเห็นว่า “สังคมปัจจุบันคนไม่ยอมจ่ายภาษีเพิ่ม เพราะไม่พอใจการใช้จ่ายภาษีแบบที่เป็นอยู่ แต่หากประชาชน ได้รับความชัดเจนว่า 1 บาทที่เติมเข้าไปกลับมาเป็น 1 บาท ในบัญชีเงินออมของประชาชน เชื่อว่าแบบนี้มีความเป็นไปได้” และจริงๆ ภาษีมูลค่าเพิ่มของไทยต้องจัดเก็บที่ร้อยละ 10 แต่มี การลดเป็นการชั่วคราว ลงมาเก็บที่ร้อยละ 7 เมื่อ 21 ปีก่อนแล้ว ก็ใช้ชั่วคราวชั่วคราวนี้มาจนปัจจุบัน

“ตอนที่ผมทำเบี่ยยังชีพถ้วนหน้าครั้งแรกก็ถูกวิจารณ์ว่า

คนรวยได้ด้วย พูด่างๆ เศรษฐีอายุเกิน 60 ปีก็ได้ 500 บาท รัฐบาล ก็ควรจะคิดว่าใครที่รวยแล้วก็อย่าไปรับเลย 500 บาทนี้ ก็ได้ผลอยู่ ประมาณไม่กี่เดือน หลังจากนั้นทุกคนก็ไปรับ ผมก็ส่งคนไปสอบถาม ว่าทำไมถึงมารับ คำตอบที่ได้คือฉันเอาไปทำบุญดีกว่าปล่อยให้ รัฐบาลไปใช้ อันนี้เป็นการยืนยันว่าจุดที่มันขัดข้องในความรู้สึกคน ผมจึงต้องกลับมาเรื่อง Earmarked หลักของ Earmarked ต้อง บอกกับคนว่า ที่คุณเคยเสีย 7% นั้น 3% ที่เพิ่มขึ้นมาคุณไม่ได้ เสียเข้าคลัง เพียงแต่รัฐบาลบังคับคุณออมเอาไว้” อภิสิทธิ์ กล่าว

เดชรัต สุขกำเนิด ผู้อำนวยการ Think Forward Center ศูนย์นโยบายของพรรคก้าวไกล และอดีตอาจารย์คณะ เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กล่าวว่า เมื่อถามว่า จะหาเงินมาจากไหนก็ต้องพูดถึงเรื่องภาษี เริ่มจาก 1.ภาษีเงินได้ แบ่งเป็นในส่วนของนิติบุคคล ให้แบ่งฐานเป็น 3 ระดับ คือรายเล็ก กำไร 3 แสน-3 ล้านบาทต่อปี เสียภาษีร้อยละ 10 รายกลาง กำไร 3 ล้าน-30 ล้านบาทต่อปี เสียภาษีร้อยละ 15 และรายใหญ่ กำไร 300 ล้านบาทต่อปีขึ้นไป เสียภาษีร้อยละ 23 เพื่อสร้างความแตกต่างมากขึ้นระหว่างผู้ประกอบการรายเล็กและรายใหญ่

ซึ่งคาดว่าหากปรับโครงสร้างภาษีแบบนี้รัฐจะมีรายได้เพิ่ม ขึ้น 9 หมื่นล้านบาท ขณะเดียวกันในส่วนของบุคคลธรรมดา ต้องหาทางให้คนเข้ามาอยู่ในระบบภาษี และปรับปรุงการลดหย่อน ภาษีให้เป็นธรรม 2.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เสนอให้เก็บแบบ รวมแปลง หมายถึงนำจำนวนที่ดินที่ผู้ครอบครองถือครองรวมกัน ทั้งประเทศมาคำนวณภาษี และเก็บแบบอัตราก้าวหน้าตามมูลค่า ที่ดินที่เป็นราคาประเมินตั้งแต่ 300 ล้านบาทขึ้นไป

อีกด้านหนึ่งก็คาดหวังว่าการเก็บภาษีที่ดินแบบรายแปลง จะจัดเก็บได้ดีขึ้น หากทำได้ในส่วนของ ภาษีที่ดินทั้ง 2 ประเภท รัฐจะมีรายได้เพิ่ม อีก 1.5 แสนล้านบาท และ 3.ภาษีความ มั่งคั่ง วิตจากความมั่งคั่งสุทธิเกิน 300 ล้านบาท ก็จะเริ่มเสียด้วยอัตราร้อยละ 0.5 หมายถึงหากหักลบหนี้สินหมดแล้วเหลือ 300 ล้านบาท ก็เสียภาษี 1.5 ล้านบาท ยัง เหลืออีก 298.5 ล้านบาท ถือว่าไม่เท่าไร ถือว่าขอนำเงินนี้มาพัฒนาประเทศ คาดว่า รัฐจะได้เงินเพิ่มอีก 6 หมื่นล้านบาท

ส่วนการขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่ม เท่าที่ เคยสอบถามประชาชน พบคำตอบคือยังไม่พร้อมจะจ่ายเพิ่ม แม้จะระบุวัตถุประสงค์ ของการเก็บและใช้เงินภาษีในส่วนที่เพิ่มขึ้น

ไว้เป็นการเฉพาะก็ตามว่าจะย้อนกลับมาที่ประชาชนและอาจจะได้ กลับมามากขึ้นด้วยเพราะมีส่วนของคนอื่นๆ ที่บริโภคมากกว่า โดยแสดงให้เห็นแล้วว่าเมื่ออายุ 60 ปีจะได้เท่าไร แต่เรื่องนี้คาดว่า น่าจะเป็นเงื่อนไขด้านเวลา หากได้เห็นกฎหมายที่ยืนยันสวัสดิการ พื้นฐานของประชาชนอย่างแท้จริง คนก็หวังว่าในอนาคตคำตอบ

จะเปลี่ยนไป

“เรื่องนี้ตั้งใจ ไม่ใช่ว่าเป็นเม็ดเงินใหญ่อะไร เพียงแต่ถ้าคนไทยทุกคนได้เห็น ได้จ่ายภาษีไปมันกลับคืนมากับเขาอย่างไร ผมคิดว่าอยากเห็นการเสียภาษีที่เต็มด้วยความภูมิใจว่าเราได้เสียภาษี เพราะฉะนั้นเราก็พยายามทำเรื่องนี้ต่อไป เราอยากเปลี่ยนภาพลักษณ์คือเราบางครั้งอยู่ในสังคมที่ไม่อยากเสียภาษีแล้วเราเก็บเงินไปทำบุญตกลงเราจะเปลี่ยนเป็นการเสียภาษีคือการทำบุญที่มีความเสมอภาค ขณะเดียวกันก็น่าจะมีประสิทธิภาพที่สุดด้วย” เดชรัต ระบุ

ศ.ดร.เอื้อมพร พิชัยสนธิ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชวนมองในภาพใหญ่ว่า “สังคมไทยต้องหาข้อสรุปร่วมกันก่อนว่าอยากได้ระบบแบบใด” เช่น ในประเทศแถบสแกนดิเนเวีย ระบบสวัสดิการดีมากแต่ประชาชนก็ต้องจ่ายภาษีมากเช่นกัน ขณะที่ประเทศอื่นๆ ที่ไม่ได้จ่ายภาษีมากขนาดนั้น ระบบสวัสดิการก็ลดหลั่นลงมา แต่คนในประเทศเหล่านั้นต่างก็ยอมรับกันได้ทั้งสิ่งที่ได้รับ (สวัสดิการ) และสิ่งที่เสียไป (ภาษี)

“เรายังไม่มีความชัดเจนว่าเราจะเลือกแบบไหนจะเอาแบบไหน แล้วถ้าเราเลือกแบบไหนแล้วก็ต้องตระหนักถึงระดับภาษีที่ประชาชนจะต้องจ่าย คือมันต้องมาเป็นแพ็คเกจ หรือว่าจริงๆ แล้วเราก็ยังงงๆ อยู่ว่าต้องการแบบไหน ก็ไม่แปลก อย่างนิวยอร์กหลายๆ เรื่อง พระเอก-นางเอกก็ไม่ได้รู้ว่าเริ่มต้นต้องการอะไร แต่ก็เรียนรู้กันหาตัวเอง” ศ.ดร.เอื้อมพร กล่าว

ด้าน นพ.ประทีป ธนกิจเจริญ เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ กล่าวว่า “เรื่องภาษี Earmarked จากการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นของกรรณิชนิพนธ์ พบว่าเห็นด้วยหากมีการเพิ่มภาษีมูลค่าเพื่อมาใช้เป็นการเฉพาะเรื่อง” แต่ถ้าเพิ่มทั่วไปสงสัยมีเสียงก้านพอสมควร!!!

SCOOP@NAEWNA.COM

เจาะเทรนด์ “ฟากไข่” โลฟส์ไต้ลค์คน(โสด)รุ่นใหม่ เพื่ออนาคตอยากมีลูก

เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ (Assisted Reproductive Technology) เป็นเทรนด์ธุรกิจที่กำลังมาแรง การฟากไข่ (Egg Freezing) หรือการแช่แข็งไข่ กำลังได้รับความนิยมในผู้หญิงยุคใหม่ เปรียบง่าย ๆ การฟากไข่เหมือนทำประกันสุขภาพ เพิ่มความมั่นใจ เพิ่มโอกาสการตั้งครรภ์ (แต่ไม่ได้การันตี 100%) สำหรับวางแผนการตัดสินใจมีลูกในอนาคต

อ้างอิงรายงานจาก BBC ระบุว่าผู้หญิงในสหราชอาณาจักร ฟากไข่เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม อัตราการฟากไข่ที่เพิ่มขึ้น 11% จากปี 2016 ถึง 2017 เป็นไปในทิศทางเดียวกับรายงานของ TIME ระบุว่า ตั้งแต่ปี 2019 ผู้หญิงทำการฟากไข่เพิ่มขึ้นกว่า 50%

เทรนด์การฟากไข่กลายเป็นโอกาสทางธุรกิจด้านคลินิก รักษาภาวะมีบุตรยากให้เติบโตทั่วโลก ขณะที่ศักยภาพด้านการแพทย์สมัยใหม่ของไทยเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ มีความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์รองรับการเป็น “ศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (Medical Hub)” ซึ่งมีข้อมูลเปิดเผยว่าธุรกิจด้านการรักษาผู้มีบุตรยาก สร้างรายได้เข้าประเทศกว่า 5,000 ล้านบาทเลยทีเดียว

ประเด็นการฟากไข่ได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเป็นหลักประกันเพิ่มโอกาสให้มีลูกได้ในอนาคต กล่าวคือเมื่อผู้หญิงอายุยังเพิ่มมากขึ้นจำนวนและคุณภาพของไข่จะลดลงเรื่อยๆ การฟากไข่เพื่อคัดสรรไข่ที่มีคุณภาพดี วางแผนมีบุตรในอนาคต การฟากไข่ช่วยลดโอกาสที่เด็กจะเกิดมามีความผิดปกติของ

โครโมโซมและลดโอกาสภาวะดาวน์ซินโดรมได้ เป็นการเพิ่มโอกาสในการตั้งครรภ์เมื่ออายุมากขึ้น ซึ่งการฟากไข่สามารถฟากได้สูงที่สุดถึง 10 ปี ทำให้กำหนดช่วงอายุที่จะตั้งครรภ์วางแผนการมีลูกได้ด้วยตนเอง

พญ.วราภา เกษมพิพัฒน์ชัย แพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาเวชศาสตร์การเจริญพันธุ์ แห่ง Genesis Fertility Center (GFC) ศูนย์รวมบริการทางการแพทย์สำหรับผู้มีบุตรยาก ให้ข้อมูลว่าการฟากไข่ตั้งแต่อายุน้อย คือ อายุไม่เกิน 35 ปี มีโอกาสที่จะได้เซลล์ไข่ที่มีทั้งปริมาณมากและคุณภาพดีอยู่ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในโอกาสของการมีลูกในอนาคต แต่อายุมากกว่า 35 ปี ก็ยังสามารถทำได้เช่นกัน

“การฟากไข่ เปรียบให้เข้าใจง่ายๆ เหมือนการซื้อกองทุน ซึ่งการลงทุนมีความเสี่ยง (ผู้ลงทุนควรทำความเข้าใจก่อนการลงทุน) ความเสี่ยงคือ การเก็บไข่และฟากไข่ไว้ ไม่ได้เท่ากับ ลูกในอนาคต เพราะหลังจากการฟากไข่แล้ว เมื่อจะใช้ในอนาคต ต้องละลายเซลล์ไข่ที่แช่แข็งไว้ มาปฏิสนธิกับอสุจิ เพื่อให้เป็นตัวอ่อน แล้วจึงนำไปฝังมดลูกของผู้หญิงเพื่อให้เกิดการตั้งครรภ์ ซึ่งโอกาสในการตั้งครรภ์ก็ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ณ ขณะนั้น”

การฟากไข่เพื่อมีลูกในอนาคตเป็นปรากฏการณ์ระดับสากล ซึ่งเป็นเทรนด์ที่ทั่วโลกรู้จักมานานแล้ว แต่กับสังคมไทย ยังถือเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่ ซึ่งเริ่มมีการพูดถึงมากขึ้นเรื่อยๆ มีการนำผู้หญิงที่มีชื่อเสียงทางสังคมแชร์ประสบการณ์ใช้บริการฟากไข่ เป็นการสร้างกระแสฟากไข่ในเมืองไทย

บทความเรื่อง “การฟากไข่” : ชีวิตการแพทย์สมัยใหม่กับการเจริญพันธุ์ของผู้หญิง” โดย ผศ.ดร.ปภาณิกา สุขสม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระบุตอนหนึ่งความว่าชีวิตการแพทย์สมัยใหม่ของการฟากไข่ยังขยับเน้นให้เห็นถึงประเด็นเรื่องอุดมการณ์ทางเพศ บรรทัดฐานและความไม่เท่าเทียมทางเพศที่รวมอยู่ด้วย เพราะการฟากไข่ขยายโอกาสแก่ผู้ที่อาจจะประสบปัญหาการมีบุตรในอนาคตอันเนื่องมาจากความเจ็บป่วย หรือแม้แต่การชะลอระยะเวลาการมีลูกให้ผู้หญิงยังสามารถเป็นแม่โดยสายเลือด แต่ขณะเดียวกัน ก็อาจนำมาสู่การสร้างความหมายบางอย่างหรือการตีตราผู้หญิงที่ไม่มีบุตรหรือรับบุตรบุญธรรม

นอกจากนี้ การตลาดของธุรกิจที่เข้มข้น การพัฒนาเครื่อง

มือเชิงเทคโนโลยีที่ใช้สำหรับการติดตามปริมาณและคุณภาพของไข่ การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักแก่สาธารณชนเกี่ยวกับการลดลงของภาวะการเจริญพันธุ์จากวัยที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้หญิงไม่เพียงแต่คิดถึงกับอนาคตการเจริญพันธุ์ของตนเอง หากแต่ทำให้ลูกขึ้นมาทำบางอย่างด้วย สิ่งเหล่านี้ตอกย้ำให้เห็นอุดมการณ์ทางเพศที่เชื่อมความเป็นผู้หญิงให้เข้ากับความเป็นแม่ โดยเฉพาะความเป็นแม่ที่มีความสัมพันธ์กับลูกโดยสายเลือดตามข้อกำหนดของสังคม

การฝากไข่เป็นเรื่องเฉพาะกลุ่มคนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายที่สูง เวลาที่เหมาะสมของการตั้งครรภ์และการเป็นแม่จึงสะท้อนบรรทัดฐานทางสังคมที่มีประเด็นชนชั้นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับบรรทัดฐานทางเพศเรื่องการเป็นแม่และการเลี้ยงลูกที่ดี

ในประเด็นนี้มีส่วนอย่างมากที่สนับสนุนให้ผู้หญิงชะลอการมีลูกและตัดสินใจฝากไข่ ความวิตกกังวลว่าจะต้องมีเวลาและอุทิศตัวให้กับลูก การมีความสัมพันธ์กับคู่สมรสและการเงินที่มั่นคง ข้อกำหนดของการเป็นแม่ที่มีลูกจากการสืบสายเลือดของตนเอง สิ่งเหล่านี้ล้วนกลายมาเป็นมาตรฐานของการเป็นแม่ และมีผลต่อการตัดสินใจของผู้หญิงให้เลื่อนการเป็นแม่ออกไป จนกว่าความสัมพันธ์ของเธอกับคู่ชีวิต อาชีพการงาน และความมั่นคงด้านอารมณ์ของพวกเธอจะอยู่ในจุดที่พร้อมสำหรับการมีลูก

อย่างไรก็ดี คนรุ่นใหม่ในยุคปัจจุบันนิยมใช้ชีวิตเป็น “โสด” อ้างอิงข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าวัยทำงานในกลุ่ม Gen Y ที่เกิดในช่วงปี 2523-2543 หรือผู้ที่มีอายุระหว่าง 22-42 ปี มีค่านิยมในการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนไป คือ มุ่งทำงานให้ประสบความสำเร็จ ครอบตัวเป็นโสด ไม่สมรส และไม่มีลูก โดยมีแนวโน้มสูงขึ้นติดต่อกัน 5 ปี นับตั้งแต่ปี 2560-2564

สอดคล้องกับผลสำรวจความสัมพันธ์ของคนยุคดิจิทัลผ่านแอปฯ หาคู่ยอดฮิต Tinder ตามรายงาน Year in Swipe 2022 เผยเทรนด์การออกเดทของนิวจีนไทย มองหาสถานะ “คนคุย” หรือ “Situationship” ความสัมพันธ์แบบไม่ผูกมัด แต่ก็ไม่นับฉวย เรียกว่าง่าย ๆ คือ เน้นคุย ไม่เน้นคบ

ขณะที่สถานการณ์อัตราการเกิดของเด็กไทยที่แนวโน้มเด็กเกิดลดลงตลอด 10 ปี ระหว่างปี 2555-2564 มีอัตราการเกิดของเด็กไทยลดลงจนเพียงไม่ถึง 6 คนต่อประชากร 100,000 คน จากระดับการเกิดมากกว่า 8 คนต่อประชากร 100,000 คน สะท้อนให้เห็นว่าคนไทยไม่อยากมีลูก

รศ.ดร.ธีระ ลินเดชาธิกร อาจารย์ประจำคณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เผยว่าอัตราเกิดหรือจำนวนเด็กแรกเกิดของประเทศไทยที่ลดลงนั้น เริ่มต้นและลดลงเรื่อยมาเป็นเวลากว่า 40 ปี นับตั้งแต่ช่วงที่มีประชากรเกิดมากกว่า 1 ล้านคนในแต่ละปีราวปี 2506-2526 ซึ่งเราเรียกการเกิดเกิน 1 ล้านคนต่อปีในช่วงนั้นว่า ยุค Baby Boom จากนั้นก็เริ่มลดลงจนกระทั่งในปี 2564 ที่ผ่านมา ซึ่งถือเป็นปีแรกที่มีจำนวนเด็กแรกเกิดต่ำกว่าจำนวนคนที่ตายไป

“ในปี พ.ศ. 2554 เรายังมีตัวเลขการเกิดสูงเกือบ 8.5 แสนคน ในขณะที่ 10 ปีผ่านไป ตัวเลขการเกิดต่ำกว่า 5.5 แสนคน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ตัวเลขการเกิดลดลงมากกว่า 1 ใน 3 โดยใช้เวลาเพียง 10 ปีเท่านั้น อีกทั้งยังมีการคาดการณ์กันอีกด้วยว่า จากจำนวนประชากรไทยในปัจจุบันที่มีไม่ถึง 70 ล้านคนนั้น จะลดลงมาเหลือเพียงครึ่งเดียวคือไม่เกิน 35 ล้านคน หรือคนไทยเราจะหายไปครึ่งหนึ่งเพราะเด็กเกิดใหม่น้อย ในขณะที่มีคนสูงอายุที่จะทยอยกันตายไปตามอายุขัยภายในเวลาไม่ถึง 100 ปี”

ปรากฏการณ์นี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะประเทศไทย ในหลายประเทศก็อยู่ในภาวะการณ์เช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็น สิงคโปร์ ญี่ปุ่น จีน ฮองกง ไต้หวัน และเกาหลีใต้ โลกกำลังประสบปัญหาเด็กเกิดน้อย และสังคมสูงวัย จากอัตราเจริญพันธุ์รวม (TFR) ที่ต่ำกว่าระดับทดแทนประชากร

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คาดการณ์ว่าในปี 2583 หากอัตราการเกิดยังคงลดลง สัดส่วนวัยเด็กจะมีเพียงร้อยละ 12.8 ในขณะที่วัยแรงงานลดลงเหลือร้อยละ 56 และสัดส่วนของผู้สูงอายุสูงถึงร้อยละ 31.2 ขณะที่ผลวิจัยของมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกา คาดการณ์ว่า อีก 78 ปีข้างหน้าประเทศไทยจะมีจำนวนประชากรลดลงครึ่งหนึ่งจาก 71 ล้านคน เหลือ 35 ล้านคน

กลายเป็นวาระร้อนแห่งชาติ เพราะอัตราการเกิดใหม่ของเด็กไทยที่ลงฮวบลงนำสู่ปัญหาใหญ่ในอนาคต อาทิ การจัดเก็บภาษีได้ลดลง การขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ ต้องพึ่งพาแรงงานต่างชาติ รวมทั้งรูปแบบ ครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไปจากครอบครัวขยายกลายเป็น ครอบครัวเดี่ยว การเข้าสู่สังคมสูงวัยโดยสมบูรณ์ ปัญหาความมั่นคง และขาดทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาประเทศ

อย่างไรก็ดี การสร้างกลไกบริหารอัตราการเกิดเพื่อสร้างสมดุลให้แก่จำนวนประชากรจึงเป็นโจทย์ข้อใหญ่ของรัฐ โดยหัวใจสำคัญตั้งแต่นโยบายส่งเสริมการเข้าถึงระบบอนามัยการเจริญพันธุ์ที่มีคุณภาพครอบคลุมประชาชนทุกระดับ สร้างระบบการวางแผนชีวิตครอบครัวที่ได้มาตรฐาน

น.ส.เจนจิรา รัตนเพียร ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เปิดเผยว่ากระทรวงสาธารณสุขได้มีนโยบายส่งเสริมการเกิดและการเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสร้างครอบครัวให้มั่นคง แต่ยังไม่สามารถเพิ่มจำนวนการเกิดได้ จัดกิจกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้ชีวิตคู่และการมีบุตร ตลอดจนเตรียมความพร้อมรับมือผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของวัยแรงงาน

นอกจากนี้ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หน่วยงานหลักของภาครัฐในการขับเคลื่อนงานพัฒนาสังคม ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ได้ออกมาตรการส่งเสริมสวัสดิภาพประชากรเกิดใหม่ เป็นการกระตุ้นอัตราการเกิดอย่างเต็มกำลัง สำหรับมาตรการส่งเสริมอัตราการเกิดใหม่ของภาครัฐ ยังคงต้องติดตามผลกันยาวๆ ยิ่งไปกว่านั้นนอกจากการเพิ่มอัตราการเด็กเกิดใหม่ ต้องไม่ลืมว่าจะสร้างกลไกอย่างไร ให้เด็กเกิดใหม่เติบโตมาเป็นประชากรที่มีคุณภาพ และต้องยอมรับว่าแม้รัฐจะเร่งเครื่องส่งเสริมให้คนไทยมีลูกอย่างเต็มกำลัง แต่การตั้งครรมีลูกเป็นสิทธิเสรีภาพของพลเมือง

และที่น่าสนใจคือทางเลือกชะลอการมีลูกวางแผนอนาคต ตั้งครรมีด้วย "การฝากไข่" ที่กำลังเป็นเทรนด์นิยมทั่วโลก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการแพทย์ สูเทรนด์ธุรกิจการแพทย์เจาะไลฟ์สไตล์การใช้ชีวิตของคนยุคใหม่ ■

วันจันทร์ ที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2566

หน้าแรก (<https://www.naewna.com/index.php>) / ข่าว Like สาระ (<https://www.naewna.com/likesara>)

สก็๊ปแนวหน้า : ‘บ้านนาญแห่งชาติ’ดูแลสูงวัย (จบ)เก็บภาษีแบบไหนรับได้?

วันเสาร์ ที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2566, 02.00 น.

Tag : สก็๊ปแนวหน้า (<https://www.naewna.com/tags/สก็๊ปแนวหน้า>)

[f share](#) [Twitter](#) [Share](#)

[f \(https://www.facebook.com/NaewnaOnline\)](https://www.facebook.com/NaewnaOnline)

[Twitter \(https://twitter.com/naewna_news\)](https://twitter.com/naewna_news)

(<https://page.line.me/hfu9282g?openQrModal=true>)

(<https://www.youtube.com/channel/UC7d3VlqC5LvvIraCNHBFtjw>)

(<https://www.instagram.com/naewnanews>)

(<https://www.tiktok.com/@naewna?lang=th-TH>)

ยังคงอยู่กับรายงานผลการศึกษาค้นคว้าโครงการวิจัย “การวิเคราะห์ช่องว่างทางการคลัง แหล่งรายได้ และความเป็นไปได้ทางเศรษฐศาสตร์ การเมืองของการจัดตั้งระบบบำนาญแห่งชาติ โดยคำนึงถึงผลกระทบของ COVID-19 ที่มีต่อผู้สูงอายุ” ซึ่งจัดทำโดย ศูนย์วิจัยความเหลื่อมล้ำและนโยบายสังคม คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถดูรายงานได้ที่

<https://drive.google.com/drive/folders/1SLH79viRq6fQw4o6g6LDh3L2W7Rzi890>

หลังจากตอนที่แล้ว (หน้า 5 ฉบับวันพฤหัสบดีที่ 30 มี.ค. 2566) ว่าด้วยเรื่องความจำเป็นของการมีระบบบำนาญแห่งชาติของผู้สูงอายุในประเทศไทย รวมถึงมุมมองจากหลายภาคส่วนทั้งฝ่ายการเมือง ข้าราชการ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ว่าระบบดังกล่าวควรมีลักษณะอย่างไร ส่วนฉบับนี้จะว่าด้วยข้อเสนอเรื่อง “แหล่งรายได้” ที่จะนำมาใช้ขับเคลื่อนระบบบำนาญแห่งชาติให้เกิดขึ้น ซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน ประกอบด้วย

“การปฏิรูประบบงบประมาณ” มีข้อเสนอ 1.จัดหมวดหมู่งบประมาณใหม่และลดรายจ่ายที่ไม่ก่อให้เกิดผลิตภาพ เช่น รวบรวมงบด้านสวัสดิการที่กระจัดกระจายมาจัดสรรใหม่ในรูปแบบสวัสดิการขั้นพื้นฐาน ปรับลดรายจ่ายด้านกลาโหมและการป้องกันประเทศ เพิ่มงบลงทุนด้านการพัฒนาทุนมนุษย์ 2.เพิ่มบทบาทสำนักงบประมาณของรัฐสภา (PBO) เพื่อถ่วงดุลอำนาจกับสำนักงบประมาณของฝ่ายบริหาร จัดสรรให้มีงบประมาณทางเลือก (Alternative Budget)

เปิดช่องทางให้มีการสำรวจเสียงสะท้อนของประชาชนว่าต้องการให้จัดสรรงบประมาณในรูปแบบใด และ 3.จัดทำงบประมาณแบบมีส่วนร่วม ออกแบบโครงสร้างระบบงบประมาณโดยกันเงินส่วนหนึ่งให้ประชาชนมีส่วนในการใช้เงินโดยตรง ในระยะเริ่มต้นอาจเริ่มทำแบบ Sandbox กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เพราะมีขนาดไม่ใหญ่มาก และสามารถสะท้อนเสียงประชาชนได้ทั่วถึง

กับ “การขยายฐานภาษี” ซึ่งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างในผลการศึกษา พบ 3 อันดับแรก “ภาษีธุรกรรม (Financial Transaction Tax หรือ Capital Gains Tax)” เช่นจากการซื้อ-ขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ เป็นภาษีที่กลุ่มตัวอย่างสนับสนุนให้เก็บมากที่สุด เพราะทำได้ง่าย และกฎหมายภาษีที่มีอยู่ก็รองรับ แต่ก็มีข้อกังวลเรื่องการทำลายการแข่งขันในตลาดทุน รวมถึงอาจมีการโยกย้ายเงินไปลงทุนในแหล่งที่มีผลตอบแทนสูง

รองลงมาคือ “ภาษีเงินได้” และไม่มีข้อกังวล โดยในกลุ่มนิติบุคคล เช่น ลดสิทธิประโยชน์ภาษี BOI ปรับปรุงสิทธิประโยชน์การหักค่าใช้จ่ายที่กำกวมซ้ำซ้อน ลดแรงจูงใจในการวางแผนภาษีของกลุ่มทุน ส่วนกลุ่มบุคคลธรรมดา เช่น สนับสนุนให้ผู้มีรายได้ทุกคนต้องยื่นแบบภาษี (จากปัจจุบันที่มักจะยื่นกันเฉพาะผู้มีรายได้ถึงเกณฑ์ต้องเสียภาษี) โดยใช้แนวคิด Negative Income Tax (รัฐจ่ายเงินให้สำหรับคนมีงานทำแต่มีรายได้ไม่ถึงเกณฑ์เสียภาษี) มาสร้างแรงจูงใจกับคนรายได้ต่ำ ยื่นแบบภาษี เพิ่มค่าลดหย่อนส่วนตัวและครอบครัว ลดค่าลดหย่อนการออมและการลงทุน

อันดับ 3 คือ “การขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)” ด้วยเหตุผล เช่น อำนาจรายได้ให้รัฐเต็มเม็ดเต็มหน่วย มีโครงสร้างการจัดเก็บไม่ซับซ้อน อีกทั้งปัจจุบันไทยยังเก็บภาษีนี้ในระดับต่ำ รวมถึงท้องถิ่นก็จะได้รับส่วนแบ่งรายได้ที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อกังวล เช่น สร้างความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้ที่อยู่ในและนอกระบบภาษี เพิ่มภาระให้ประชาชนหากเป็นช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ และไม่มีกลไกชดเชยผู้มีรายได้ต่ำที่ได้รับผลกระทบ

อนึ่ง มีการพูดถึง “การเก็บภาษีที่ระบุวัตถุประสงค์ของการเก็บและใช้ภาษีส่วนนั้นเป็นการเฉพาะ (Earmarked Tax)” เช่น หากขึ้น VAT จากในปัจจุบันที่เก็บอยู่ร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 8-10 ในส่วนร้อยละ 1-3 ที่เก็บเพิ่มนั้นระบุว่าให้นำเม็ดเงินที่ได้ไปอุดหนุนรายจ่ายด้านสวัสดิการของประชาชน หรือใส่ในบัญชีเงินออมชราภาพส่วนบุคคล แต่ก็มีข้อกังขาว่า บิดเบือนหลักการจัดสรรงบประมาณที่ดี ขาดความยืดหยุ่น และอาจส่งผลกระทบต่อวินัยการคลังในระยะยาว

ในช่วงท้ายยังมีการเสวนา “ระบบบำนาญแห่งชาติเพื่อความเป็นธรรมและยั่งยืน สู่นโยบายพรรคการเมืองด้านระบบความคุ้มครองทางสังคมในผู้สูงอายุ” โดย อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ อดีต นายกรัฐมนตรี และอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ให้ความเห็นว่า หากจะทำเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม ต้องดำเนินการแบบ Earmarked จึงจะเป็นที่ยอมรับของสังคมได้ ซึ่งที่ผ่านมาก็เป็นคนหนึ่งที่คัดค้านการออกกฎหมายวินัยการเงินการคลังที่ห้ามทำ Earmarked Tax

ด้วยเห็นว่า “สังคมปัจจุบันคนไม่อยากจ่ายภาษีเพิ่มเพราะไม่พอใจการใช้จ่ายภาษีแบบที่เป็นอยู่ แต่หากประชาชนได้รับความชัดเจนว่า 1 บาทที่เติมเข้าไปกลับมาเป็น 1 บาทในบัญชีเงินออมของประชาชน เชื่อว่าแบบนี้มีความเป็นไปได้” และจริงๆ ภาษีมูลค่าเพิ่มของไทยต้องจัดเก็บที่ร้อยละ 10 แต่มีการลดเป็นการชั่วคราว ลงมาเก็บที่ร้อยละ 7 เมื่อ 21 ปีก่อนแล้วก็ใช้อัตราชั่วคราวนี้มาจนปัจจุบัน

“ตอนที่ผมทำเบี้ยยังชีพถ้วนหน้าครั้งแรกก็ถูกวิจารณ์ว่าคนรวยได้ด้วย พูดย่างๆ เศรษฐีอายุเกิน 60 ปีก็ได้ 500 บาท รัฐบาลก็ถนงกันว่าใครที่รวยแล้วก็อย่าไปรับเลย 500 บาทนี้ ก็ได้ผลอยู่ประมาณไม่กี่เดือน หลังจากนั้นทุกคนก็ไปรับ ผมก็ส่งคนไปสอบถามว่าทำไมถึงมารับ คำตอบที่ได้คือฉันเอาไปทำบุญดีกว่าปล่อยให้รัฐบาลไปใช้ อันนี้เป็นการยืนยันว่าจุดที่มันขัดข้องในความรู้สึกคน ผมจึงต้องกลับมาเรื่อง Earmarked หลักของ Earmarked ต้องบอกกับคนว่า ที่คุณเคยเสีย 7% นั้น 3% ที่เพิ่มขึ้นมาคุณไม่ได้ส่งเข้าคลัง เพียงแต่รัฐบาลบังคับคุณออมเอาไว้” อภิสิทธิ์ กล่าว

เดชรัต สุขกำเนิด ผู้อำนวยการ Think Forward Center ศูนย์นโยบายของพรรคก้าวไกล และอดีตอาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กล่าวว่า เมื่อถามว่าจะหาเงินมาจากไหนก็ต้องพูดถึงเรื่องภาษี เริ่มจาก 1.ภาษีเงินได้ แบ่งเป็นในส่วนของนิติบุคคล ให้แบ่งฐานเป็น 3 ระดับ คือรายเล็ก กำไร 3 แสน-3 ล้านบาทต่อปี เสียภาษีร้อยละ 10 รายกลาง กำไร 3 ล้าน-30 ล้านบาทต่อปี เสียภาษีร้อยละ 15 และรายใหญ่ กำไร 300 ล้านบาทต่อปีขึ้นไป เสียภาษีร้อยละ 23 เพื่อสร้างความแตกต่างมากขึ้นระหว่างผู้ประกอบการรายเล็กและรายใหญ่

ซึ่งคาดว่าหากปรับโครงสร้างภาษีแบบนี้รัฐจะมีรายได้เพิ่มขึ้น 9 หมื่นล้านบาท ขณะเดียวกันใน ส่วนของบุคคลธรรมดา ต้องหาทางให้คนเข้ามาอยู่ในระบบภาษี และปรับปรุงการลดหย่อนภาษีให้ เป็นธรรม 2.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เสนอให้เก็บแบบรวมแปลง หมายถึงนำจำนวนที่ดินที่ผู้ ครอบครองถือครองรวมกันทั้งประเทศมาคำนวณภาษี และเก็บแบบอัตราก้าวหน้าตามมูลค่าที่ดินที่ เป็นราคาประเมินตั้งแต่ 300 ล้านบาทขึ้นไป

อีกด้านหนึ่งก็คาดหวังว่าการเก็บภาษีที่ดินแบบรายแปลงจะจัดเก็บได้ดีขึ้น หากทำได้ในส่วน ของภาษีที่ดินทั้ง 2 ประเภท รัฐจะมีรายได้เพิ่มอีก 1.5 แสนล้านบาท และ 3.ภาษีความมั่งคั่ง วัตถุประสงค์ 300 ล้านบาท ก็จะเริ่มเสียด้วยอัตราร้อยละ 0.5 หมายถึงหากหักลบหนี้สินหมด แล้วเหลือ 300 ล้านบาท ก็เสียภาษี 1.5 ล้านบาท ยังเหลืออีก 298.5 ล้านบาท ถือว่าไม่เท่าไร ถือว่า ขอนำเงินนี้มาพัฒนาประเทศ คาดว่ารัฐจะได้เงินเพิ่มอีก 6 หมื่นล้านบาท

ส่วนการขึ้นภาษีมูลค่าเพิ่ม เท่าที่เคยสอบถามประชาชน พบคำตอบคือยังไม่พร้อมจะจ่ายเพิ่ม แม้จะระบุวัตถุประสงค์ของการเก็บและใช้เงินภาษีในส่วนที่เพิ่มขึ้นไว้เป็นการเฉพาะก็ตามว่าจะย้อน กลับมาที่ประชาชนและอาจจะได้กลับมามากขึ้นด้วยเพราะมีส่วนของคนอื่นๆ ที่บริโภคมากกว่า โดย แสดงให้เห็นเลยว่าเมื่ออายุ 60 ปีจะได้เท่าไร แต่เรื่องนี้คาดว่าน่าจะเป็นเงื่อนไขด้านเวลา หากได้เห็น กฎหมายที่ยืนยันสวัสดิการพื้นฐานของประชาชนอย่างแท้จริง ตนก็หวังว่าในอนาคตคำตอบจะ เปลี่ยนไป

“เรื่องนี้ตั้งใจ ไม่ใช่ว่าเป็นเม็ดเงินใหญ่อะไร เพียงแต่ถ้าคนไทยทุกคนได้เห็น ได้จ่ายภาษีไปมัน กลับคืนมากับเขาอย่างไรผมคิดว่าอยากเห็นการเสียภาษีที่เต็มด้วยความภูมิใจว่าเราได้เสียภาษี เพราะฉะนั้นเราก็พยายามทำเรื่องนี้ต่อไป เราอยากจะเป็นภาพลักษณ์คือเราบางครั้งอยู่ในสังคมที่ ไม่อยากเสียภาษีแล้วเราเก็บเงินไปทำบุญตกลงเราจะเปลี่ยนเป็นการเสียภาษีคือการทำบุญที่มี ความเสมอภาค ขณะเดียวกันก็น่าจะมีประสิทธิภาพที่สุดด้วย” เดชรัต ระบุ

ศ.ดร.เอื้อมพร พิชัยสนิธ อาจารย์คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชวนมองใน ภาพใหญ่ว่า “สังคมไทยต้องหาข้อสรุปร่วมกันก่อนว่าอยากได้ระบบแบบใด” เช่น ในประเทศแถบ สแกนดิเนเวีย ระบบสวัสดิการดีมากแต่ประชาชนก็ต้องจ่ายภาษีมากเช่นกัน ขณะที่ประเทศอื่นๆ ที่ไม่ ได้จ่ายภาษีมากขนาดนั้นระบบสวัสดิการก็ลดหลั่นลงมา แต่คนในประเทศเหล่านั้นต่างก็ยอมรับกัน ได้ทั้งสิ่งที่ได้รับ (สวัสดิการ) และสิ่งที่เสียไป (ภาษี)

“เรายังไม่มีประชามติที่ชัดเจนว่าเราจะเลือกแบบไหนจะเอาแบบไหน แล้วถ้าเราเลือกแบบไหน แล้วก็ต้องตระหนักถึงระดับภาษีที่ประชาชนจะต้องจ่าย คือมันต้องมาเป็นแพ็คเกจ หรือว่าจริงๆ แล้วเรายังงงๆ อยู่ว่าต้องการแบบไหน ก็ไม่แปลก อย่างนิยายรักหลายๆ เรื่อง พระเอก-นางเอกก็ ไม่รู้ตัวว่าเริ่มต้นต้องการอะไร แต่ก็เรียนรู้ค้นหาตัวเอง” ศ.ดร.เอื้อมพร กล่าว

ด้าน นพ.ประทีป ธนกิจเจริญ เลขาธิการคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ กล่าวว่า “เรื่องภาษี Earmarked จากการจัดเวทียุติธรรมความคิดเห็นของคนรุ่นใหม่ พบว่าเห็นด้วยหากมีการเพิ่มภาษี มูลค่าเพื่อมาใช้เป็นการเฉพาะเรื่อง” แต่ถ้าเพิ่มทั่วไปสงสัยมีเสียงค้านพอสมควร!!!

SCOOP@NAEWNA.COM ()

ข่าวที่เกี่ยวข้อง

ผู้จัดการสุดสัปดาห์
(<https://mgronline.com/daily/1549>)

หน้าหลัก (<https://mgronline.com/>) / ผู้จัดการรายวัน (<https://mgronline.com/daily>)
/ ผู้จัดการสุดสัปดาห์ (<https://mgronline.com/daily/1549>)

เจาะเทรนด์ “ฟากไซ” ไลฟ์สไตล์คน(โสด)รุ่นใหม่ เพื่ออนาคตอยากมีลูก

เผยแพร่: 1 เม.ย. 2566 06:04 ปรับปรุง: 1 เม.ย. 2566 06:04 โดย: ผู้จัดการออนไลน์

**เจาะเทรนด์ “ฟากไซ”
ไลฟ์สไตล์คน(โสด)รุ่นใหม่
เพื่ออนาคตอยากมีลูก**

ผู้จัดการสุดสัปดาห์ - เทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ (Assisted Reproductive Technology) เป็นเทรนด์ธุรกิจที่กำลังมาแรง การ

ฝากไข่ (Egg Freezing) หรือการแช่แข็งไข่ กำลังได้รับความนิยมในผู้หญิงยุคใหม่ ง่ายขึ้น การฝากไข่เหมือนทำประกันสุขภาพ เพิ่มความมั่นใจ เพิ่มโอกาสการตั้งครรภ์ (แต่ไม่ได้การันตี 100 %) สำหรับวางแผนการตัดสินใจมีลูกในอนาคต (https://mgronline.com/)

อ้างอิงรายงานจาก BBC ระบุว่าผู้หญิงในสหราชอาณาจักรฝากไข่เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม อัตราการฝากไข่ที่เพิ่มขึ้น 11% จากปี 2016 ถึง 2017 เป็นไปในทิศทางเดียวกับรายงานของ TIME ระบุว่า ตั้งแต่ปี 2019 ผู้หญิงทำการฝากไข่เพิ่มขึ้นกว่า 50%

เทรนด์การฝากไข่กลายเป็นโอกาสทางธุรกิจด้านคลินิกสุขภาพภาวะมีบุตรยากให้เติบโตทั่วโลก ขณะที่ศักยภาพด้านการแพทย์สมัยใหม่ของไทยเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ มีความเชี่ยวชาญในเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์รองรับการเป็น “ศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติ (Medical Hub)” ซึ่งมีข้อมูลเปิดเผยว่าธุรกิจด้านการรักษาผู้มีบุตรยาก สร้างรายได้เข้าประเทศกว่า 5,000 ล้านบาทเลยทีเดียว

ประเด็นการฝากไข่ได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเป็นหลักประกันเพิ่มโอกาสให้มีลูกได้ในอนาคต กล่าวคือเมื่อผู้หญิงอายุยิ่งเพิ่มมากขึ้นจำนวนและคุณภาพของไข่จะลดลงเรื่อยๆ การฝากไข่เพื่อคัดสรรไข่ที่มีคุณภาพดี วางแผนมีบุตรในอนาคต การฝากไข่ช่วยลดโอกาสที่เด็กจะเกิดมาด้วยความผิดปกติของโครโมโซมและลดโอกาสภาวะดาวน์ซินโดรมได้ เป็นการเพิ่มโอกาสในการตั้งครรภ์เมื่ออายุมากขึ้น ซึ่งการฝากไข่สามารถฝากได้สูงสุดถึง 10 ปี ทำให้กำหนดช่วงอายุที่จะตั้งครรภ์วางแผนการมีลูกได้ด้วยตนเอง

พญ.วราภา เกษมพิพัฒน์ชัย แพทย์ผู้เชี่ยวชาญสาขาเวชศาสตร์การเจริญพันธุ์ แห่ง Genesis Fertility Center (GFC) ศูนย์รวมบริการทางการแพทย์สำหรับผู้มีบุตรยาก ให้ข้อมูลว่าการฝากไข่ตั้งแต่อายุน้อย คือ อายุไม่เกิน 35 ปี มีโอกาสที่จะได้เซลล์ไข่ที่มีทั้งปริมาณมากและคุณภาพยังคงอยู่ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในโอกาสของการมีลูกในอนาคต แต่อายุมากกว่า 35 ปี ก็ยังสามารถทำได้เช่นกัน

“การฝากไข่ ปล่อยให้เข้าใจง่ายขึ้น เหมือนการซื้อกองทุน ซึ่งการลงทุนมีความเสี่ยง (ผู้ลงทุนควรทำความเข้าใจก่อนการลงทุน) ความเสี่ยงคือ การเก็บไข่และฝากไข่ไว้ ไม่ได้เท่ากับ ลูกในอนาคต เพราะหลังจากการฝากไข่แล้ว เมื่อจะใช้ในอนาคตต้องละลายเซลล์ไข่ที่แช่แข็งไว้ มาปฏิสนธิกับอสุจิ เพื่อให้เป็นตัวอ่อน แล้วจึงนำไปใส่โพรงมดลูกของผู้หญิงเพื่อให้เกิดการตั้งครรภ์ ซึ่งโอกาสในการตั้งครรภ์ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ณ ขณะนั้น”

การฝากไข่เพื่อมีลูกในอนาคตเป็นปรากฏการณ์ระดับสากล ซึ่งเป็นเทรนด์ที่ทั่วโลกรู้จักมานานแล้ว แต่กับสังคมไทยยังถือเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่ ซึ่งเริ่มมีการพูดถึงมากขึ้นเรื่อยๆ มีการนำผู้หญิงที่มีชื่อเสียงทางสังคมแชร์ประสบการณ์ใช้บริการฝากไข่เป็นการสร้างกระแสฝากไข่ในเมืองไทย

บทความเรื่อง “การฝากไข่” : ชีวิตการแพทย์สมัยใหม่กับการเจริญพันธุ์ของผู้หญิง” โดย ผศ.ดร.ปาณิภา สุขสม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระบุตอนหนึ่งความว่าชีวิตการแพทย์สมัยใหม่ของการฝากไข่ยังขบขันให้เห็นถึงประเด็นเรื่องอุดมการณ์ทางเพศ บรรทัดฐานและความไม่เท่าเทียมทางเพศที่รวมอยู่ด้วย เพราะการฝากไข่ขยายโอกาสแก่ผู้ที่อาจจะประสบปัญหาการมีบุตรในอนาคตอันเนื่องมาจากความเจ็บป่วย หรือแม้แต่การชะลอระยะเวลาการมีลูกให้ผู้หญิงยังสามารถเป็นแม่โดยสายเลือด แต่ขณะเดียวกัน ก็อาจนำมาสู่การสร้างความหมายบางอย่างหรือการตีตราผู้หญิงที่ไม่มีบุตรหรือรับบุตรบุญธรรม

นอกจากนี้ การตลาดของธุรกิจที่เข้มข้น การพัฒนาเครื่องมือเชิงเทคโนโลยีสำหรับการติดตามปริมาณและคุณภาพของไข่ การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความตระหนักแก่สาธารณชนเกี่ยวกับการลดลงของภาวะการเจริญพันธุ์จากวัยที่เพิ่มขึ้น ทำให้ผู้หญิงไม่เพียงแต่คิดถึงกับอนาคตการเจริญพันธุ์ของตนเอง หากแต่ทำให้ลูกขึ้นมาทำบางอย่างด้วย สิ่งเหล่านี้ตอกย้ำให้เห็นอุดมการณ์ทางเพศที่เชื่อมความเป็นผู้หญิงให้เข้ากับความเป็นแม่ โดยเฉพาะความเป็นแม่ที่มีความสัมพันธ์กับลูกโดยสายเลือดตามข้อกำหนดของสังคม

ในประเด็นนี้มีส่วนอย่างมากที่สนับสนุนให้ผู้หญิงชะลอการมีลูกและตัดสินใจฝากไข่ ความวิตกกังวลว่าจะต้องมีเวลาและอุทิศตัว
ให้กับลูก การมีความสัมพันธ์กับคู่สมรสและการเงินที่มั่นคง ข้อกำหนดของการเป็นแม่ที่มีลูกจากการสืบสายเลือดของตนเอง สิ่ง
เหล่านี้ล้วนกลายมาเป็นมาตรฐานของการเป็นแม่ และมีผลต่อการตัดสินใจของผู้หญิงให้เลื่อนการเป็นแม่ออกไป จนกว่าความ
สัมพันธ์ของเธอกับคู่ชีวิต อาชีพการงานและความมั่นคงด้านอารมณ์ของพวกเขาจะอยู่ในจุดที่พร้อมสำหรับการมีลูก

อย่างไรก็ดี คงแรงใจหญิงยุคใหม่จะเลือกใช้ชีวิตได้มีความสุข * “โสด” ก็อาจใช้เวลาว่างว่างเสกดิเบ่งงวดดิ พบว่าวัยทำงานใจเฉื่อย

กำลังโหลด

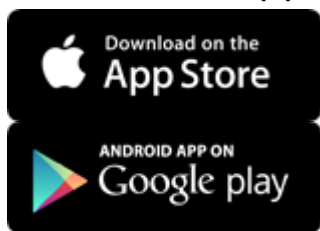
(https://mgronline.com/daily/popular)

ติดตามข่าวสารผ่านทาง LINE

MGR Online Application

(https://itunes.apple.com/th/app/mgr-online/id1156030812?mt=8)

(https://play.google.com/store/apps/details?id=th.co.manager.mgr_online)

ติดตาม MGR Online

f (https://www.facebook.com/MGRonlineLive)

▶ (https://www.youtube.com/c/news1vdo)

@ (https://www.instagram.com/mgronline)

